

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ СУД У КРАГУЈЕВЦУ
Кж1-402/21
25.10.2021. године
К р а г у ј е в а ц

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У КРАГУЈЕВЦУ, у већу састављеном од судија Марине Илић, председника већа, Мирјане Војиновић и Ружице Ђурђевић, чланова већа, са записничарем Радицом Карић, у кривичном предмету против окр. АА, због продуженог кривичног дела злоупотреба положаја одговорног лица из члана 234 став 3 у вези става 1 КЗ у вези члана 61 КЗ и др и окр. ББ, због продуженог кривичног дела злоупотреба положаја одговорног лица у помагању из члана 234 став 3 у вези става 1 КЗ у вези члана 61 и члана 35 КЗ, одлучујући о жалбама Вишег јавног тужиоца у Крагујевцу, окр. АА лично, његовог браниоца, адвоката Станка Фуштара из Крагујевца и браниоца окр. ББ, адвоката Славице Јосић из Крагујевца, изјављеним против пресуде Вишег суда у Крагујевцу К 70/16 од 15.10.2020. године, у седници већа одржаној сходно члану 447 став 2 и 5 ЗКП, у одсуству уредно обавештеног Апелационог јавног тужиоца у Крагујевцу а у присуству окр. АА и његовог браниоца адвоката Станка Фуштара, донео је дана 25.10.2021. године, једногласно следећу

П Р Е С У Д У

1. Поводом жалби Вишег јавног тужиоца у Крагујевцу, лично окр. АА и његовог браниоца адвоката Станка Фуштара, а по службеној дужности, **ПРЕИНАЧАВА СЕ**, пресуда Вишег суда у Крагујевцу К.70/16 од 15.10.2020. године у ставу I изреке, у осуђујућем делу, у односу на кривично дело фалсификовање службене исправе из члана 357 став 3 у вези става 1 и 2 КЗ, тако што Апелациони суд у Крагујевцу,

према окр. АА, са генералијама као у првостепеном поступку на основу члана 422 тачка 3 ЗКП,

ОДБИЈА ОПТУЖБУ

да је дана 13.04.2011. године у Крагујевцу, у службену исправу унео неистините податке и својим потписом и службеним печатом оверио тако сачињену службену исправу са неистинитом садржином а потом исту употребио у служби као да је истинита на тај начин што је у поступку за подизање краткорочног револвинг кредита код Ерсте банке АД Нови Сад, са циљем да прикаже одговорним лицима Ерсте банке АД да ДОО „Фрутапак“ поседује непокретности које би могле да буду инструмент обезбеђења враћања кредита, односно да су станови број А2, А7, А20, А23,

Б4, Б6, Б25 и Б26 у згради у Улици Бранка Радичевића број 6 и број 8 и даље у својини ДОО „Фрутапак“ Београд тако да би на истима могла да буде уписана хипотека првог реда у корист Ерсте банке АД Нови Сад на меморандум ДОО „Фрутапак“ Београд сачинио изјаву у којој је између осталог навео: „потписом на овој изјави неопозиво и безусловно под пуном кривичном и материјалном одговорношћу изјављујем да следећи станови: објекат А-1 приземље стан број А2 П=45,42 м2, 2. I спрат А-7 П=44,12 м2, 3. III спрат стан број А-20 П=51,05 м2, 4. IV спрат стан број А-22 П=42,08 м2, 5. IV спрат стан број А-23 П=84,91 м2, објекат Б-1. I спрат стан број Б-4 П=48.11 м2, 2. I спрат стан број Б-6 П=47.99 м2, 3. IV спрат стан број Б-26 П=27,30 м2, 4. IV спрат стан број Б-26 П= 25 м2 припадају у искључиву својину ДОО „Фрутапак“ иако је знао да је предметне станове по основу претходно закључених уговора о купопродаји и момента сачињавања предметне изјаве већ продао купцима, односно уступио суинвеститорима и то дана 27.04.2009. године, стан А-2 продао купцу ДОО „Emisija Software Solutions“ Крагујевац дана 08.10.2009. године стан А-7 продао купцу ВВ дана 03.11.2008. године стан А-2 уступио суинвеститору ГГ, дана 03.11.2008. године стан а-23 уступио суинвеститору ГГ дана 19.12.2008. године стан Б-4 уступио суинвеститору ДД дана 19.12.2008. године стан Б-6 уступио суинвеститору ДД, дана 07.12.2009. године стан Б-25 продао купцу ЂЂ и дана 07.12.2019. године стан Б-26 продао купцу ЕЕ, а потом тако сачињену изјаву са неистинитом садржином оверио пред Основним судом у Крагујевцу Ов I број 7663/11 и евидентирао у пословној документацији ДОО „Фрутапак“ а потом предао Ерсте банци АД Нови Сад а на основу које изјаве која је чинила саставни део заложне изјаве број 902/11 од 04.04.2011. године извршен упис извршне вансудске хипотеке првог реда у корист Ерсте банке АД Нови Сад на предметним становима број А-2, А-7, А-20, А-23, Б-4, Б-6, Б-25 и Б-26 без сагласности и знања купаца истих, односно суинвеститора, након чега је на основу тако сачињене изјаве са неистинитим садржајем од стране Ерсте банке АД Нови Сад одобрен краткорочни кредит ДОО „Фрутапак“ по уговору број 10831310-5300140886 од 12.04.2011. године које радње је предузео у урачунљивом стању, при чему је био свестан њихове забрањености, односно свестан свог дела и хтео његово извршење,

чиме би извршио кривично дело фалсификовање службене исправе из члана 357 став 3 у вези става 1 и става 2 КЗ,

услед наступања апсолутне застарелости кривичног гоњења.

2. **ОДБИЈАЈУ СЕ**, као неосноване, жалбе Вишег јавног тужиоца у Крагујевцу, лично окривљеног АА, његовог браниоца и браниоца окривљеног ББ и поводом жалби, **ПРЕИНАЧАВА СЕ** пресуда Вишег суда у Крагујевцу К-70/16 од 15.10.2020. године, у делу одлуке о кривичној санкцији, тако што Апелациони суд у Крагујевцу, задржава као правилно утврђену казну затвора у трајању од 4 (четири) године окр. АА, због извршења продуженог кривичног дела злоупотреба положаја одговорног лица из члана 234 став 3 у вези става 1 КЗ у вези члана 61 КЗ, описаног у ставу I тачка 1. и 2. изреке, за које га је првостепени суд огласио кривим, па га за наведено кривично дело **ОСУЂУЈЕ** на казну затвора у трајању од 4 (четири) године у коју му се урачунава време проведено у притвору, у периоду од 18.03.2016. године до 07.04.2016. године и у периоду од 06.03.2017. године до 16.03.2017. године, у непрекинутом делу првостепена пресуда **ПОТВРЂУЈЕ**.

3. Усвајањем жалбе Вишег јавног тужиоца у Крагујевцу, **УКИДА СЕ** пресуда Вишег суда у Крагујевцу К 70/16 од 15.10.2020. године, у ставу II тачка 2.

изреке пресуде, којом је окр. АА ослобођен од оптужбе да је извршио кривично дело праће новца из члана 231 став 3 у вези става 2 и 1 КЗ и у том делу предмет враћа првостепеном суду на поновно суђење.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Крагујевцу К.70/16 од 15.10.2020. године, окр. АА је оглашен кривим у ставу I, да је радњама описаним у тачки 1. и тачки 2. изреке, извршио продужено кривично дело злоупотреба положаја одговорног лица из члана 234 став 3 у вези става 1 КЗ у вези члана 61 КЗ, за које дело му је утврдио казну затвора у трајању од 4 (четири) године, да је радњама описаним у изреци пресуде извршио и кривично дело фалсификовање службене исправе из члана 357 став 3 у вези става 1 и става 2 КЗ, за које кривично дело му је утврдио казну затвора у трајању од 5 (пет) месеци, па га је осудио на јединствену казну затвора у трајању од 4 (четири) године и 3 (три) месеца, у коју му је урачунао време проведено у притвору у периоду од 18.03.2016. године до 07.04.2016. године и у периоду од 06.03.2017. године до 16.03.2017. године. Окривљени је на основу члана 258 став 4 ЗКП, обавезан да досуђене имовинске правне захтеве оштећенима, ближе наведеним у изреци пресуде, исплати у року од 90 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом извршења. Наведеном пресудом у ставу II изреке, на основу члана 423 тачка 2 ЗКП, окривљени је ослобођен од оптужбе да је радњама описаним у тачки 1. извршио продужено кривично дело пореска утаја из члана 225 став 2 у вези става 1 КЗ у вези члана 61 став 5 КЗ, а радњама описаним у тачки 2. изреке кривично дело праће новца из члана 231 став 3 у вези става 2 и става 1 КЗ, а оштећена Република Србија је сходно члану 258 став 3 ЗКП, упућена на парницу ради остваривања имовинскоправног захтева. На основу члана 265 сав 1 ЗКП, одређено је да трошкови кривичног поступка у овом делу падају на терет буџетских средстава суда.

Наведеном пресудом окр. ББ је у ставу I изреке оглашен кривим да је радњама описаним под тачком 2. изреке пресуде, извршио продужено кривично дело злоупотреба положаја одговорног лица у помагању из члана 234 став 3 у вези става 1 у вези члана 35 и члана 61 КЗ, па је за ово кривично дело осуђен на казну затвора у трајању од 1 (једне) године и одређено је да ће се иста извршити, уз примену електронског надзора, у просторијама у којима окривљени станује, које не сме напуштати, осим у случајевима прописаним законом који уређује извршење кривичних санкција, а уколико једном у трајању од преко 6 часова или два пута у трајању до 6 часова самовољно напусти просторије у којима станује, да ће суд одредити да остатак казне затвора издржава у Заводу за извршење казне затвора, сходно одредбама члана 45 став 5 и 6 КЗ у вези члана 424 ЗКП, уз урачунавање времена проведеног у притвору у периоду од 06.03.2017. године до 16.03.2017. године.

Против наведене пресуде жалбе су изјавили:

- Виши јавни тужилац у Крагујевцу, због битних повреда одредаба кривичног поступка из члана 438 став 2 тачка 2 ЗКП, повреде кривичног закона, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и одлуке о казни, у односу на осуђујући део пресуде, са предлогом да се уважавањем жалбе побијана пресуда преиначи, тако што ће се окр. АА огласити кривим и за извршење кривичног дела праће новца из члана 231 став 3 у вези става 2 и става 1 КЗ, а потом након претходно утврђених појединачних казни затвора за сва извршена кривична дела у трајању знатно

изнад посебних минимума запрећених казни за та кривична дела, окривљеном АА изрекне јединствену казну затвора у адекватном трајању, а окривљеном ББ за извршено кривично дело изрекне казну затвора у знатно дужем трајању,

- бранилац окривљеног АА, адвокат Станко Фуштар, због битних повреда одредаба кривичног поступка, повреде кривичног закона, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и одлуке о кривичним санкцијама, са предлогом да се усвајањем жалбе побијана пресуда укине и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење или да се усвајањем жалбе преиначи првостепена пресуда тако што ће се окривљени ослободити за кривична дела злоупотреба положаја одговорног лица и фалсификовање службене исправе. У жалби је тражио да окривљени и он као његов бранилац буду обавештени о седници већа,

- бранилац окривљеног ББ, адвокат Славица Јосић, због битних повреда одредаба кривичног поступка, повреде кривичног закона, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и одлуке о кривичној санкцији, са предлогом да се побијана пресуда преиначи, тако што ће се окривљени ослободити од оптужбе да је извршио кривично дело за које је оглашен кривим или да се побијана пресуда укине и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење,

- окривљени АА лично, због битне повреде одредаба кривичног поступка, повреде кривичног закона, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, одлуке о кривичним санкцијама и одлуке о трошковима кривичног поступка, са предлогом да се побијана пресуда укине у осуђујућем делу и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење или да Апелациони суд отвори претрес, изведе доказе које је окривљени предлагао током првостепеног поступка како би се утврдиле све чињенице битне за пресуђење по подигнутој оптужници и затим донесе одлука. У жалби је тражио да буде обавештен о седници већа другостепеног суда, односно да буде позван на претрес пред другостепеним судом.

Бранилац окривљеног АА, адвокат Станко Фуштар дао је одговор на жалбу Вишег јавног тужиоца у Крагујевцу, са предлогом да се одбије као неоснована и потврди пресуда у делу у којем је окривљени АА ослобођен од оптужбе.

Апелациони јавни тужилац у Крагујевцу, је у свом поднеску Ктж-421/21 од 16.06.2021. године предложио да се жалбе окривљеног АА, његовог браниоца и браниоца окривљеног ББ, одбију као неосноване, а да се усвоји као делимично основана жалба Вишег јавног тужиоца у Крагујевцу и на седници већа одлучи, сходно члану 446 став 3 у вези члана 449 став 1 ЗКП, о одржавању претреса, на коме ће се након понављања раније изведених доказа преиначити побијана пресуда, тако што ће се најпре одлучити на основу члана 422 тачка 3 ЗКП, да се према окривљеном АА одбије оптужба због кривичног дела фалсификовање службене исправе из члана 357 став 3 у вези става 1 КЗ, услед наступања апсолутне застарелости кривичног гоњења, а да се окривљени АА огласи кривим и због кривичног дела прање новца из члана 231 став 3 у вези става 2 и става 1 КЗ, да му се за то кривично дело утврди одговарајућа казна затвора, да му се утврди појединачна казна затвора у дужем трајању за продужено кривично дело злоупотреба положаја одговорног лица из члана 234 став 3 у вези става 1 КЗ у вези члана 61 КЗ, за које је већ оглашен кривим и да се потом осуди на јединствену казну затвора у дужем трајању, а да се окривљени ББ осуди на казну

затвора у дужем трајању за извршено кривично дело или да се евентуално побијана пресуда укине и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење.

Апелациони суд у Крагујевцу је у седници већа сходно члану 447 став 2 и 5 ЗКП, у присуству окривљеног АА и браниоца, адвоката Станка Фуштара, а у одсуству уредно обавештеног Апелационог јавног тужиоца, размотрио целокупне списе предмета, заједно са побијаном пресудом, па је по цени жалбених навода и мишљења и предлога Апелационог јавног тужиоца нашао да је требало одлучити као у изреци ове пресуде, а из следећих разлога:

Из списка предмета произилази да је првостепеном пресудом окривљени АА, оглашен кривим, између осталог, и за кривично дело фалсификовање службене исправе из члана 357 став 3 у вези става 1 и 2 КЗ, за које дело је прописана казна затвора од три месеца до пет година.

Према одредби члана 103 тачка 4 КЗ, прописано је да ако у овом закону није другачије одређено, кривично гоњење се не може предузети када протекне пет година од извршења кривичног дела за које се по закону може изрећи казна затвора преко три године, а чланом 104 став 6 КЗ, да застарелост кривичног гоњења настаје у сваком случају кад протекне двоструко време које се по закону тражи за застарелост кривичног гоњења.

С обзиром да је кривично дело фалсификовање службене исправе из члана 357 став 3 у вези става 2 и 1 КЗ, за које је окривљени АА оглашен кривим побијаном пресудом, извршено дана 13.04.2011. године, апсолутна застарелост кривичног гоњења је наступила дана 13.04.2021. године, након доношења првостепене пресуде, у поступку изјављивања жалби, дакле, пре него што су списи предмета дана 04.06.2021. године, достављени другостепеном суду на одлучивање по изјављеним жалбама.

Пошто се ради о постојању околности која представља апсолутну сметњу за одлучивање у овој кривичној ствари, Апелациони суд, је поводом изјављених жалби, а по службеној дужности, првостепену пресуду у ставу I изреке, у осуђујућем делу, у односу на ово кривично дело, преиначио, тако што је на основу одредбе члана 422 тачка 3 ЗКП у вези са чланом 451 став 2 и 3 ЗКП, одбио оптужбу за кривично дело из члана 357 став 3 у вези става 1 и 2 КЗ, јер је у конкретном случају наступила апсолутна застарелост кривичног гоњења, због чега је одлучио као у изреци ове одлуке у тачки 1.

Жалбом лично окривљеног АА и његовог браниоца првостепена пресуда се побија због битних повреда одредаба кривичног поступка из члана 438 став 1 тачка 11 ЗКП и став 2 тачка 2 ЗКП, навођењем да су разлози које је првостепени суд дао да је окривљени АА извршио кривично дело злоупотреба положаја одговорног лица из члана 234 став 3 у вези става 1 КЗ у вези члана 61 КЗ, противречни изреци, односно да су дати разлози о чињеницама које су предмет доказивања у знатној мери противречни, да постоји противречност између онога што се наводи у разлозима пресуде и записника о исказима датим у поступку и самих исправа, због чега, по наводима жалбе, није могуће испитати законитост и правилност побијане пресуде. По наводима жалбе, првостепени суд погрешно оцењује да поступање окривљеног АА представља кривично дело злоупотреба положаја одговорног лица, већ се може радити само о неиспуњењу преузетих уговорних обавеза и предаја у посед стана, а што све спада у

домен грађанске одговорности и основ за накнаду штете по основу примљеног или неиспуњења уговорне обавезе, чиме је на наведени начин настала повреда на штету окривљеног, јер суд погрешно ову делатност окривљеног цени као радњу извршења кривичног дела, иако се ради о грађанском односу.

Такође се жалбом браниоца окривљеног ББ, побија због наведених битних повреда, указивањем да, радња помагања као облик саучесништва, представља умишљајно помагање дугом лицу у извршењу тачно одређеног кривичног дела, а да то значи да на наведени начин и он учествује у туђем кривичном делу, а да не предузима радње извршења дела, па је очигледна противречност између изреке побијане пресуде и разлога који се дају да је окривљени ББ у конкретном случају имао својство помагача, окривљеном АА у извршењу кривичног дела злоупотреба положаја одговорног лица из члана 234 став 3 у вези става 1 КЗ у вези члана 35 и члана 61 КЗ.

Супротно изнетим жалбеним наводима, Апелациони суд налази да првостепена пресуда није донета уз наведене битне повреде одредаба кривичног поступка, јер је изрека пресуде разумљива, садржи јасан и потпун опис радњи извршења, из којих произилазе сва законска обележја кривичних дела за које су окривљени АА и окривљени ББ оглашени кривим, није противречна сама себи нити разлосима пресуде из којих се поуздано закључује да су окривљени извршили предметна кривична дела и које су све радње предузели ради извршења истих. Такође, из наведених разлога се види који докази потврђују одлучне чињенице о извршењу кривичних дела и како је првостепени суд ценио изведене доказе, а што је све у складу са садржином изведених доказа на којима се заснивају утврђења првостепеног суда.

Неосновано се у жалби указује да је изрека пресуде неразумљива у односу на продужено кривично дело злоупотреба положаја одговорног лица из члана 234 став 3 у вези става 1 КЗ у вези члана 61 КЗ, с обзиром да је радња извршења овог кривичног дела оно незаконито поступање одговорног лица које се састоји у искоришћавању свог положаја или овлашћења, прекорачењу граница свог овлашћења или у невршењу своје дужности, којим се себи или другом физичком или правном лицу прибавља противправна имовинска корист или другоме наноси имовинска штета. У конкретном случају, из изреке првостепене пресуде у ставу I тачка 1 произилази да је окривљени АА, као одговорно лице, у својству директора привредног друштва „Фрута пак“ ДОО Београд, искоришћавањем свог положаја и овлашћења, прибавио себи противправну имовинску корист, која прелази 1.500.000,00 динара, на тај начин што је у име привредног друштва, као суинвеститор изградње, закључио уговоре о купопродаји 42 стана и 4 локала у изградњи у згради у улици Бранка Радићевића број 6. и број 8. на кп.бр. 4137/1 КО Крагујевац 3, са припадајућим паркинг местима, са купцима и суинвеститорима који су ближе наведени у изреци пресуде, при чему је један исти стан - А7, Б3, Б5, Б14, Б15 и Б19, продавао по два пута и то у време, радњама и на начин даље описан у изреци првостепене пресуде, да је износ уговорене купопродајне цене наплатио од руке, да би потом те исте станове након одређеног временског периода продао другим лицима, за које је наступила штета у висини новчаног износа који се дали на име куповине стана, услед неиспуњења преузете обавезе из закљученог уговора и предаје у посед предметног стана, који је претходно већ продао и наплатио другом купцу, а новац наплаћен од свих купаца у укупном износу од 2.132.381,00 евра, у динарској противвредности од 216.564.614,36 динара, није у целости уплатио истог или наредног радног дана на пословни рачун ДОО „Фрута пак“, што је довело најпре до повремених блокада пословног рачуна, а од 05.12.2012. године и до трајне блокаде пословног рачуна, нити је пак закључене

уговоре о продаји станова, локала и паркинг места и већи део наплаћеног од новца евидентирао у пословној документацији ДОО „Фрута пак“, након чега је само део од укупно наплаћеног новца, у износу од свега 1.526.680,00 евра, уложио у изградњу предметне пословно – стамбене зграде, чиме је смањио ликвидност свог привредног друштва и тако онемогућио да изврши преузете уговорне обавезе према купцима станова и локала, из ког разлога је исте изградио са степеном завршености од само 78,92%, док је преостали износ новца наплаћен од купаца у износу од 527.091,00 евра у динарској противвредности од 50.460.333,78 динара, задржао за себе и користио за друге сврхе и у том износу себи прибавио противправну имовинску корист, а на штету оштећених, ближе наведених у изреци пресуде. Такође, окривљени АА је оглашен кривим и да је дана 15.09.2019. године у Крагујевцу, као одговорно лице, у својству директора Привредног друштва „Ник Ивест“ ДОО Крагујевац, прекорачењем граница свог овлашћења, прибавио себи противправну имовинску корист, а другима нанео имовинску штету, у износу који прелази 1.500.000,00 динара, лажним приказивањем чињеница да су станови у изградњи А2 и Б2 у поткровљу зграде у улици Бранка Радичевића број 6 и број 8 на кп.бр. 41137/1 КО Крагујевац 3 у својини наведеног предузећа, иако је знао да је инвеститор и власник тих станова ДОО „Фрута пак“ Београд, довео у заблуду у погледу власништва над становима купце ЖЖ и ЗЗ, са којима је закључио уговоре о купопродаји станова, по величини и у новчаним износима ближе наведеним у изреци пресуде, који су му те новчане износе предали на руке, а обавезе није испунио из закључених уговора и предао у посед купљене плаћене станове у укупном износу од 27.000,00 евра у динарској противвредности од 3.163.851,90 динара, тако наплаћени новац није уплатио на пословни рачун наведеног предузећа нити је евидентирао у пословној документацији, већ је користио за себе и за друге сврхе, избегавајући да закључене уговоре овери, јер је знао да то неће моћи да учини пошто продавац ДОО „Ник Инвест“ није био власник предметних станова, па је тако себи прибавио противправну имовинску корист у наведеном новчаном износу, а на штету купаца станова у виду немогућности да се укњиже као власници предметних купљених и плаћених станова и да уђу у посед истих.

Такође, у изреци првостепене пресуде у тачки 2. јасно су описане и радње које је окривљени АА у својству оснивача, власника и директора Привредног друштва „Фрута пак“, предузимао искоришћивањем свог положаја и овлашћења, а у циљу прибављања себи противправне имовинске користи и наносења штете другима, у износу који прелази 1.500.000,00 динара, а да је окривљени ББ, у својству заступника наведеног привредног друштва, стварањем услова за извршење кривичног дела, са умишљајем помогао АА у извршењу кривичног дела злоупотреба положаја одговорног лица из члана 234 став 3 у вези става 1 КЗ, на начин и радњама како је то ближе описано у тачки 2. изреке пресуде и да новац наплаћен од купаца станова ближе наведених у изреци у укупном износу од 207.400,00 евра, у динарској противвредности од 21.735.649,03 динара није уплатио на пословни рачун ДОО „Фрута пак“, чиме је смањио његову ликвидност, односно онемогућио да изврши преузете уговорне обавезе, нити је уговоре о продаји станова и наплаћених износа евидентирао у пословној документацији, нити уложио новац у завршетак радова на предметној пословној згради, већ је наплаћени износ задржао за себе, а да је окр. ББ својим описаним поступањем омогућио да окривљени АА прибави себи противправну корист у наведеном износу а на штету купаца ближе наведених у изреци пресуде.

По налажењу Апелационог суда, у чињеничном опису изреке првостепене пресуде у ставу I, означене су све чињенице и околности које

представљају законска обележја кривичног дела злоупотреба положаја одговорног лица из члана 234 став 3 у вези става 1 у вези члана 61 КЗ, радњама описаним под тачком 1. и 2., за које је окривљени АА оглашен кривим, и то како оне које се тичу радњи извршења које се састоји у томе да је окривљени АА као одговорно лице директор Привредног друштва „Фрута пак“ ДОО Београд, искористио свој положај и овлашћења и прекорачио границе свог овлашћења у вршењу послова из делатности наведеног привредног друштва и на тај начин себи прибавио противправну имовинску корист која прелази износ од 1.500.000,00 динара, што је последица и квалификаторна околност кривичног дела из члана 234 став 3 у вези става 1 КЗ, тако и субјективна обележја дела која се тичу урачунљивости и умишљаја (свести и воље) окривљеног за извршење дела, који укључује и свест о забрањености дела, па се неосновано жалбама истиче да је првостепена пресуда донета уз битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438 став 1 тачка 11 ЗКП. Такође, супротно жалбеним наводима, из чињеничног описа дела у изреци првостепене пресуде произилазе сва законска обележја продуженог кривичног дела злоупотреба положаја одговорног лица у помагању из члана 234 став 3 у вези става 1 КЗ у вези члана 35 КЗ и члана 61 КЗ, за које је окривљени ББ оглашен кривим, како објективна која се односе на радње окривљеног којима је умишљајно помогао окривљеном АА у извршењу кривичног дела из члана 234 став 3 у вези става 1 КЗ, тако и субјективна која се тичу урачунљивости и умишљаја окривљеног за извршење дела, која укључују и свест о забрањености дела, о чему је првостепени суд изнео јасне и аргументоване разлоге које и овај суд прихвата и на исте упућује. Стога су неосновани супротни жалбени наводи браниоца окривљеног ББ да из описа дела у изреци побијане пресуде не произилазе законска обележја кривичног дела за које је окривљени ББ оглашен кривим.

Такође су као неосновани оцењени и жалбени наводи да је побијана пресуда донета уз постојање битних повреда одредаба кривичног поступка из члана 438 став 2 тачка 2 ЗКП, јер су у побијаној пресуди изнети јасни и образложени разлози о свим одлучним чињеницама која су предмет оцењивања, с обзиром да је првостепени суд правилном оценом одбране окривљених и изведених доказа током поступка, које је ценио, како засебно, тако и у међусобној повезаности, сходно члану 428 став 8 ЗКП, нашао да је окривљени АА извршио продужено кривично дело злоупотреба положаја одговорног лица из члана 234 став 3 у вези става 1 КЗ у вези члана 61 КЗ, а окривљени ББ продужено кривично дело злоупотреба положаја одговорног лица у помагању из члана 234 став 3 у вези става 1 КЗ у вези члана 35 и члана 61 КЗ.

Наиме, окривљени АА у својој одбрани није оспорио да је са лицима наведеним у изреци пресуде, као купцима, закључио предуговоре и уговоре о купопродаји станова у изградњи у згради у улици Бранка Радичевића број 6. и број 8. у Крагујевцу, по датумима и у новчаним износима, како је то ближе наведено у изреци пресуде, да је од њих примао новац на руке и издавао признанице оверене печатом привредног друштва чији је директор и исте потписивао, наводећи да је тако наплаћен новац улагао у изградњу стамбеног објекта, (куповао грађевински материјал, плаћао раднике, плаћао суинвеститорима кирије) и да је на такав начин пословао јер је привредно друштво било задужено кредитима код пословних банака. Међутим, овакве наводе, правилно првостепени суд цени као дате у циљу избегавања кривице, с обзиром да је током поступка обављено вештачење од стране вештака грађевинске струке који је утврдио да је укупна вредност свих грађевинских радова неопходних за завршетак објекта износила 1.876.891,10 евра у динарској противвредности да вредност грађевинских радова који је окривљени извео износи 1.481.211,81 евра, у

динарској противвредности, дакле да је вредност неизведених грађевинских радова 395.679,20 евра, изјашњавајући се, сходно наведеном, да је степен завршености објекта, у фази у којој је обављено вештачење, износила 78,92%.

Првостепени суд оценом изведених доказа, одбране окривљених, исказа оштећених, налаза и мишљења вештака грађевинске струке Добривоја Ковановића и вештака економско-финансијске струке Горана Јовановића изводи правилан чињеничноправни закључак да је окривљени АА, радњама описаним у изреци пресуде у ставу I тачка 1. и 2. да је од новца наплаћених од купаца на руке, само део уложио у изградњу стамбеног простора, а неуплаћивањем на жиро рачун предузећа и неевидентирањем наплаћеног новца у пословној документацији ДОО „Фрута пак“, смањило ликвидност свог привредног друштва и тако исто онемогућио да изврши преузете уговорне обавезе према купцима станова, док је преостали наплаћени износ од 527.091,00 евра и 27.000,00 евра (тачка 1.) у динарској противвредности и новчани износ од 207.400,00 евра у динарској противвредности (тачка 2.) задржао за себе и да је у тим износима себи прибавио противправну имовинску корист, на штету купаца станова, ближе наведених, правилно налазећи да се у таквим његовим радњама стичу сва битна обележја продуженог кривичног дела злоупотреба положаја одговорног лица из члана 234 став 3 у вези става 1 КЗ у вези члана 61 КЗ, имајући у виду да прибављена противправна имовинска корист, представља битан елемент наведеног кривичног дела, правилно налазећи да из свеукупних радњи које је предузимао произилази да је његов умишљај био усмерен да на описан начин за себе прибави противправну имовинску корист, на штету купаца станова, што је и учинио у наведеним износима.

Из изнетих разлога, супротно жалбеним наводима, чињенично стање је потпуно и правилно утврђено и исто се не доводи у сумњу жалбеним наводима бранилаца окривљених, којима се оспорава и налаз и мишљење вештака грађевинске струке, који је, по наводима жалбе, погрешно утврдио проценат завршености наведеног стамбено – пословног објекта.

По наводима жалбе, вештак је утврдио да је укупна вредност свих грађевинских радова неопходних за завршетак објекта у проценту од 100%, износила 1.876.891,10 евра, а да је окривљени наплатио износ од 1.526.680,00 евра и стављањем у однос ова два износа израчунао степен завршености објекта, наводећи да се математичком радњом рачуњања процената ова два износа никако не може добити проценат од 78,92% као степен завршености радова, већ се стављањем у однос ових новчаних износа добија проценат изграђености, односно завршености објекта од 81,34%, у ком смислу се указује да је вештак грађевинске струке погрешно израчунао степен завршености објекта, а да је на тај начин и оштећенима досудио виши износ имовинскоправног захтева.

Овакве жалбене наводе Апелациони суд оцењује као неосноване, с обзиром да из налаза и мишљења вештака грађевинске струке Добривоја Ковановића, неспорно произилази, између осталог, да је вештак укупну вредност свих грађевинских радова неопходних за завршетак објекта утврдио у новчаном износу од 1.876.891,10 евра, вредност изведених грађевинских радова у износу од 1.481.211,81 евра и да је сходно изнетом, вредност неизведених грађевинских радова износила 395.679,20 евра, све у динарској противвредности, дакле правилно је стављањем у одговарајући однос ових параметара и новчаних износа утврдио да је степен завршености објекта у фази у којој је вештачио био 78,92%, па се жалбени наводи којима се указује на нетачност

обрачуна, тиме што се у однос са укупном вредношћу свих грађевинских радова неопходних за завршетак објекта ставља, не вредност изведених грађевинских радова, како је то вештак правилно учинио, већ новчани износ од 1.526.680,00 евра које је окривљени, по наводима жалбе, наплатио, оцењују као неосновани и дати у циљу умањења, односно избегавања кривичне одговорности окривљеног АА.

По налажењу другостепеног суда, првостепени суд је правилно применио закон утврђујући да се у описаним радњама окривљеног АА у ставу I тач. 1. и 2. изреке, пресуде стичу сва битна како објективна, тако и субјективна обележја кривичног дела злоупотреба положаја одговорног лица из чл. 234 ст. 3 у вези ст. 1 КЗ у вези чл. 61 КЗ у продуженом трајању, а у радњама окривљеног ББ радњама под тач. 2, стичу сва битна обележја кривичног дела продужено кривично дело злоупотреба положаја одговорног лица у помагању из чл. 234 ст. 3 у вези ст. 1 КЗ у вези чл. 35 КЗ и чл. 61 КЗ, о чему су изнети јасни, аргументовани и непротивречни разлози које овај суд прихвата и на исте упућује.

С обзиром да су утврђене све чињенице које су од утицаја на доношење правилне одлуке, како у погледу објективних тако и у погледу субјективних обележја кривичних дела, по оцени Апелационог суда, првостепени суд је правилно извео закључак о правним оценама радњи окривљених АА и ББ и правном квалификацијом да је окривљени АА радњама описаним у ставу I тач. 1. и 2. изреке пресуде извршио продужено кривично дело злоупотреба положаја одговорног лица из чл. 234 ст. 3 у вези ст. 1 КЗ у вези чл. 61 КЗ, а окривљени ББ радњама под тач. 2, продужено кривично дело злоупотреба положаја одговорног лица у помагању из чл. 234 ст. 3 у вези ст. 1 КЗ у вези чл. 35 и чл. 61 КЗ, правилно је примењен кривични закон, тако да се првостепена пресуда неосновано побија жалбом због повреде кривичног закона, навођењем да се у конкретном случају не може радити о кривичним делима, већ само о неиспуњењу преузетих обавеза из закључених уговора и предаје у посед предметних станова, а што представља грађанскоправну одговорност и основ за накнаду штете по основу примљеног или неиспуњења уговорне обавезе, а да је суд погрешно ову делатност окривљеног ценио као радњу извршења кривичног дела јер се ради о грађанском односу.

Испитујући побијану пресуду у делу одлуке о казни на које су осуђени окр. АА и окр. ББ, поводом жалби јавног тужиоца, лично окривљеног АА и бранилаца окривљених, Апелациони суд налази да је првостепени суд, супротно жалбеним наводима, ценио све околности прописане чл. 54 КЗ, које су од утицаја на врсту и висину казне и да је свим утврђеним околностима које су од значаја за казну дао правилан и адекватан значај, а које и овај суд прихвата и на исте упућује, па налази да је за кривично дело за које је осуђен окривљени АА, продужено кривично дело злоупотреба положаја одговорног лица из чл. 234 ст. 3 у вези ст. 1 КЗ у вези чл. 61 КЗ, изречена адекватна казна затвора у трајању од 4 (четири) године, с тим што је другостепени суд поводом изјављених жалби и по службеној дужности донео пресуду којом је одбио оптужбу против окривљеног АА да је извршио и кривично дело фалсификовање службене исправе из члана 357 став 3 у вези става 1 и става 2 КЗ, за које га је првостепени суд огласио кривим и утврдио му казну затвора у трајању од 5 (пет) месеци, с обзиром да је за ово кривично дело наступила апсолутна застарелост кривичног гоњења, па је, ради правилне примене закона и одмеравања кривичне санкције, окривљеном АА задржао као правилно утврђену казну затвора у трајању од 4 (четири) године, за кривично дело злоупотреба положаја одговорног лица у

продуженом трајању из члана 234 став 3 у вези става 1 КЗ у вези члана 61 КЗ, па га је осудио на казну затвора у трајању од 4 (четири) године, уз урачунавање времена проведеног у притвору, у периоду од 18.03.2016. године до 07.04.2016. године и у периоду од 06.03.2017. године до 16.03.2017. године. Такође, правилно је, супротно жалбеним наводима, поступио првостепени суд, када је окривљеног ББ за извршено кривично дело, осудио на казну затвора у трајању од 1 (једне) године и одредио да ће се иста извршавати у просторијама у којима станује, са применом електронског надзора, под условима прописаним Законом о извршењу кривичних санкција, налазећи да је оваква казна примерена тежини извршеног кривичног дела, степену кривице, чињеници да до сада није осуђиван, а имајући у виду радње које је критичном приликом предузимао. И по оцени другостепеног суда, супротно жалбеним наводима, изречене казне су нужне, неопходне али и довољне за остваривање сврхе кажњавања и опште сврхе изрицања кривичних санкција из члана 4 и члана 42 КЗ, и истима је у довољној мери изражена и друштвена осуда због учињених кривичних дела и утврђена обавеза поштовања закона.

Правилна је и одлука првостепеног суда да усвоји имовинскоправне захтеве оштећених, сходно одредби члана 258 став 4 ЗКП, и да обавезе окривљеног АА да појединачно оштећенима, како је то ближе наведено у пресуди, исплати новчане износе које су дали на име изградње, односно куповине станова, све исказано у динарској противвредности а који су неспорно утврђени на основу исказа оштећених, писаних доказа - предуговора, уговора и признаница, као и налаза и мишљења вештака економске струке, при чему су поједини оштећени за вишак потраживања упућени на парницу ради остваривања имовинскоправног захтева.

Супротно жалбеним наводима, правилно је поступио првостепени суд када је сходно одредби члана 261 и члана 264 став 1 ЗКП, обавезао да плате трошкове кривичног поступка по основима и у износима како је то ближе наведено у изреци пресуде.

Побијаном пресудом у ставу II изреке у тачки 2. окривљени АА, на основу члана 423 став 1 тачка 2 ЗКП, ослобођен је од оптужбе, да је радњама описаним у тачки 2. извршио кривично дело прање новца из члана 231 став 3 у вези става 2 и става 1 КЗ, наводећи да тужилац није доказао чињеничне наводе оптужења, због чега је у сумњи у погледу одлучних чињеница, одлучио у корист окривљеног и истог за ово кривично дело ослободио од оптужбе. У пресуди се наводи да осим неспорно утврђених чињеница да је окривљени АА био одговорно лице у предузећу „Фрута пак“, да је на начин ближе описан изреком пресуде у ставу I извршио продужено кривично дело злоупотреба положаја одговорног лица, да је извршио уплату новчаних износа у виду позајмица на пословне рачуне предузећа „Фрута пак“ а након тога себи као оснивачу извршио повраћај извршених позајмица, да је извршио уплате купопродајне цене за апартман на Копаонику као и уплату од 10.600.000,00 динара на свој рачун код „Ерсте банке“, све наведене чињенице нису прерасле у извесност која је потребна да би на истима могла да се заснује осуђујућа пресуда. Првостепени суд наводи да јавни тужилац није доказао да су управо новчани износи, који су ближе наведени у оптужењу као позајмице, уплате купопродајне цене и уплате на рачун банке, потичу до незаконитог пословања окривљеног АА и да је окривљени поступао у намери да прикрије незаконито порекло имовине, односно да је део новца наплаћеног од купаца станова и локала у изградњи у згради у улици Бранка Радичевића број 6 и број 8, пласирао, односно унео у легалне новчане токове, ако се има у виду, да осим што је

окривљени продавао више пута један исти стан, да остали новчани износи које је окривљени добијао од купаца станова не представљају незаконито стечен приход. Такође, у разлозима се наводи да је окривљени очигледно део новца од продаје станова користио за плаћање пенала оштећенима због кашњења у извођењу радова, као и да су у спорном периоду његова породица и он извршили продају више непокретности у својини, а што проистиче и из налаза и мишљења вештака економске струке и када се узму у обзир све наведене чињенице, закључак је првостепеног суда да су наводи јавне тужбе остали у сумњи да је окривљени АА извршио кривично дело праће новца, јер није доказано да је реч управо о новцу који је окривљени стекао криминалном делатношћу.

Основано се у жалби јавног тужиоца првостепена пресуда у овом делу побија, навођењем да је донета уз битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438 став 2 тачка 2 ЗКП, јер о чињеницама које су предмет доказивања нису дати јасни и аргументовани разлози и да је наведена повреда последица непотпуно утврђеног чињеничног стања, јер су разлози о одлучним чињеницама дати само паушално без упуштања у суштину поднетог оптужног акта, због чега се, за сада не могу прихватити као правилни ни чињенични ни правни закључци првостепеног суда, због чега је укидање пресуде у овом делу било нужно.

Наиме, из списка предмета произилази да је током трајања поступка против окривљеног АА подигнута и оптужница за кривично дело праће новца из члана 231 став 3 у вези става 2 и става 1 КЗ, да је поднеском од 22.05.2020. године извршена измена диспозитива обједињење оптужнице ВЈТ у Крагујевцу Кт. 26/16 од 22.05.2020. године, када је окривљеном АА, између осталог, стављено на терет извршење и кривичног дела праће новца из члана 231 став 3 у вези става 2 и става 1 КЗ, извршеног у периоду од 08.10.2008. године до 03.10.2012. године, на начин и радњама ближе описаним. Током поступка обављено је допунско вештачење од стране вештака економско – финансијске струке Горана Јовановића од 21.04.2017. године и 15.05.2017. године, прибављен извештај МУП-а Дирекције полиције, Управе криминалистичке полиције, Службе за борбу против организованог криминала, јединица за финансијске истраге 03/2-6 строго пов. број 230-281/16 од 07.02.2017. године, а који налаз је првостепени суд у потпуности пропустио да цени у побијаној пресуди, везано за сваки појединачни период када су вршене уплате позајмица за текућу ликвидност од стране оснивача овде окривљеног АА на пословне рачуне ДОО „Фрута пак“, ради утврђивања да ли је имао законите приходе који би покрили новчане износе који су уплаћивани у тим временским периодима по датумима и појединачним новчаним износима како је то у оптужењу ближе наведено. Такође је изостала оцена да је „Фрута пак“ извршио повраћај позајмица окривљеном АА као оснивачу, у износима који су већи од уплаћених позајмица а није изнео јасне разлоге да ли је имао законите приходе дана 05.03.2010. године када је извршио улагање - уплату износа од 35.000,00 евра у динарској противвредности, на рачун МК Mountain Resort ДОО Копаоник, на име купопродајне цене за купљени апартман број 412, површине 26 м2, као и дана 03.10.2012. године када је извршио улагање -уплату износа од 10.600.000,00 динара на свој лични динарски рачун код Ерсте банке АД Нови Сад, нити је наведене чињенице, да су описане радње предузимане у периоду од 08.10.2008. године па до 03.10.2012. године, дакле у временском периоду у којем је вршено и кривично дело злоупотреба положаја одговорног лица од стране окривљеног АА, довео у везу и дао јасне разлоге да ли има противправног поступања како се то оптужбом окривљеном ставља на терет.

Основано се у жалби јавног тужиоца указује да је изостала садржајна оцена налаза и мишљења вештака економско – финансијске струке Јовановић Горана да приликом уплата позајмица за текућу ликвидност на пословни рачун „Фрута пак“ ДОО, уплате новца на рачун МК Mountain Resort ДОО Копаоник на име купопродајне цене за купљени апартман и уплате новца на свој лични динарски рачун код Ерсте банке АД Нови Сад, окривљени није имао законите приходе у тим износима, па се основано доводи у сумњу правилност закључака првостепеног суда да на поуздан начин није доказано да је окривљени АА извршио кривично дело праће новца, јер није дао довољне, јасне и аргументоване разлоге за своје чињеничне и правне закључке везано за ово кривично дело. По оцени Апелационог суда, првостепени суд је пропустио да на јасан и потпун начин утврди чињенице које су предмет доказивања и доведе их у везу са свим околностима критичног догађаја и да за своју одлуку изнесе јасне разлоге, што је утицало на правилно пресуђење у овој кривичноправној ствари везано за кривично дело праће новца, с обзиром да је суд био у обавези да све чињенице поуздано утврди и да своје чињеничне и правне закључке заснује на уверљивим и доказаним чињеницама.

У поновном поступку првостепени суд ће отклонити битне повреде одредаба кривичног поступка на које му је указано у овом решењу, разјаснити све неопходне чињенице ради правилног и потпуног утврђивања чињеничног стања у овој кривичноправној ствари, од чега зависи правилна примена закона, а потом брижљиво ценити све изведене доказе како појединачно, тако и у њиховој међусобној повезаности, након чега ће бити у могућности да донесе правилну и на закону засновану одлуку за коју ће дати јасне, логичне и аргументоване разлоге, а извешће и друге доказе које странке буду предлагале, а за које суд оцени да су неопходни и тичу се предмета доказивања (члан 83 ЗКП) водећи рачуна о чињеницама које окривљени признаје и не оспорава, а што је у складу са одредбама члана 15 и 16 ЗКП.

Из изнетих разлога, Апелациони суд у Крагујевцу, на основу одредбе члана 459 став 1 ЗКП, члана 458 став 1 ЗКП и члана 457 ЗКП, одлучио је као у изреци пресуде.

Записничар
Радица Карић, с.р.

Председник већа судија
Марина Илић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Весна Алексић

